

поголѣмы врагы за Българштинѣ тѣ, кои то единъ день можѣхѣ да постанѣтъ твѣрдѣ опасни за Българиѣ. Поради таѣ причинѣ той има толкова крѣвопролитны битки съ тѣхѣ, на Вѣстокъ, какъ то и самага Бѣдуина, кои то бѣше станѣлъ царъ въ Византионѣ, побѣди, близъ Одрина, зѣ го въ пленъ съ сички тѣ му знамяниты войводы и, отвѣвшѣ го въ Търново, наказаго смъртиѣ.

Асѣнь имаше право да постѣпи съ крѣстоносцы тѣ на той-зи начинъ т. е. да ги изчисти отъ Вѣстокъ, зашто то тии штомъ ся видѣхѣ на Вѣстокъ отхвѣрлихѣ тутакъ-си Було то на крѣстоноство то, (подъ извинение на кое то бѣхѣ подигнѣли военны тѣ походы противъ невѣрны тѣ Мухамеданцы, за освобождение то ушь на святы тѣ мѣста) и почнѣхѣ грабительства и упустошеня надъ самы тѣ Христіаны отъ дѣ то поминахѣ; а по-главно то чи освоіавахѣ мѣста та имъ и ся установѣвахѣ по тѣхѣ кату владѣтели!

Сѣжзи тѣ кои то ся виждѣтъ въ тѣхѣ времена между Българи тѣ и слабы тѣ Византийцы, само по-ради тыя причины сѣ ставали, а нѣ чи Българи тѣ и царя имъ нѣсѣ познавали Византийцы тѣ каквы сѣ и што имъ мыслѣтъ. Асѣнова та повременость е най-іасно записана, нѣ само отъ наши Българскы памятницы, нѣ и отъ Византийцы тѣ и Западны тѣ.

Подиръ смъртъ тѣ Асѣня послѣднаго, Българіа пакъ почна да шествува назадѣ; зашто то Българи тѣ, единъ пѣтъ заразени отъ Византийцы тѣ, станѣхѣ и тии сплетици между си и не можихѣ никакъ вѣкы да ся поправѣтъ до нападение то на Турцы тѣ въ Европѣ.

Срождение то съ Византийскыя дворъ ся поднови и слѣдваше по-чясто съ царскы тѣ, съ боярскы тѣ и войводскы тѣ домородства. Гръци тѣ само чрѣзь тойзи начинъ работѣхѣ